

Izdajatelj in odgovorni urednik: **Ivan Bajt** v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Splošna in enaka volilna pravica.

Ali naj sprejmejo katoliške stranke v svoj program splošno in enako volilno pravico? O tem se mnogo govori in piše. Mnenja si nasprotujejo. Socialisti so kajpada v tem edini. Splošna in enaka volilna pravica je v načrtu Marxovem, ki jo je socialistom za evangelij.

Ti, ki obožujejo ljudsko voljo, modrujejo tako-le: Človeku je vrojeno pravo prostega razvijanja in delovanja. Tega prava ne more človek ne oddati, ne prodati, ne izgubiti. Da se pa ohrani to pravo nedotakneno, treba je, da si ljudstvo samo daje postavbe, da se samo vodi in samo sebe uboga. To pa je mogoče edino le, ako voli ljudstvo poslance po splošni in enaki volilni pravici.

Oglejmo si pred vsem to modrovanje nekoliko bolj natančno!

Ali je prostost človeška res nedotakljiva? Da, toda prava prostost! Prav zato pa mora prostost imeti brzde, da se ohrani v pravih mejah. Drugače se sprejme v samovoljnost, razbrzdanoost in v tiranstvo. Prav zato pa ne sme vladati v človeškem življenju enakost, ker po naravnem zakonu nismo vsi enaki. Ljudje imajo sicer enake vrojene pravice, nimajo pa vsi enakih pridobljenih pravic. Naša prostost se mora gibati v mejah pravičnosti in ne svojevoljnosti!

Volilna pravica je sicer dandanes jako krivično razdeljena. To krivično razdelitev poderemo, ako uvedemo splošno in enako volilno pravico. To je res! Vprašanje pa je, ali so navedeni razlogi za ta korak pravi?

Dalje! Če je prostost nedotakljiva, bi bilo potrebno, da bi ljudstvo izvolilo vse poslance soglasno in da bi poslanci glasovali vedno tako, kakor bi vse ljudstvo soglasno hotelo. Drugače bi se ne moglo reči, da se ljudstvo samo sebe vodi in samemu sebi uboga.

Vse to je očitno nemogoče! Dalje! Po tem nauku bi morali imeti ne samo polnoletni moški in ženske vo-

lilno pravico, ampak tudi otroci, ker tudi ti imajo „nedotakljivo“ prosto voljo. Ne smelo bi biti sploh nobenega ukazovanja in nobenega uboganja — niti v družini! Vsekdo bi moral delati le po svoji volji, ker drugače bi njegova prostost ne bila „nedotakljiva“.

Ne, ne! Prostost v razvijanju in delovanju se vživa tudi pod avtoriteto. Avtoriteta je celo neobhodno potrebna, da ne zavladu razbrzdanoost, ki bi pogazila pravo prostost, ki obstoja v prostem izvrševanju dolžnosti do Boga in do bližnjega ter v mirnem vživanju sadov poštenega dela! Prostost ni nikakor nedotakljiva v tem smislu! V prav mnogih slučajih mora človek svojo prostost omejiti, kar prav nič ne škoduje njegovi prosti volji. Prava prostost se mora ravnati po zakonih in ne sme gaziti v blate drugih višjih pravic.

Podrejenost in neenakost v izvrševanju volilne pravice torej ne nasprotuje razumu ali kakemu naravnemu zakonu. V tem se motijo temeljito oboževalci ljudske volje. Splošna in enaka volilna pravica se sploh ne da zagovarjati s tega stališča. Ako je opravičena, imeti mora vse druge razloge.

Dr. P.

Zaupni shod

županov in podžupanov ajdovskega okraja in drugih povablencev na Goričici pri Rebku.

Na zaupnem shodu županov in podžupanov ajdovskega okraja in drugih povablencev, ki se je vršil v nedeljo pop. na Goričici pri Rebku in ki je bil jako dobro obiskovan, sprejeta je bila glede novega občinskega reda, sprejetega v zadnjem zasedanju deželnega zbora, ta-le resolucija:

„Na zaupnem shodu pri Rebku zbrani župani in podžupani ajdovskega sodnega okraja izjavljamo, da pripoznavamo primerjenost in potrebo korenite preuravnave občinskega reda za pokneženo

grofovino goriško in gradiščansko z dne 7. aprila 1864 št. 8 dež. zak.; da odobrujemo v obče načrt zakona, ki ga je v to svrhu sprejel deželni zbor v preteklem zasedanju, samo da se iz §§ 31. do 41. zadevajocih uredbo službenega razmerja občinskih tajnikov izločijo tista določila, s katerimi se očitno krši načelo svobodnega velevanja in narejanja, ki je občini nam zajamčeno po V. členu temeljnega občinskega zakona z dne 5. marca 1862 št. 18 drž. zak. in s katerimi se odkazujejo deželnemu odboru in politični gosposki take oblasti, katere segajo globoko v občinsko samoupravo ter daleč presegajo mejo tistega delokroga, kateri jim je glede občin določen po členih XVI. in XXIV. istega temeljnega zakona.

Župani ajdovskega okraja izražamo v imenu svojih občin soglasen, najodločnejši protest proti nameravanemu kršenju občinske avtonomije ter pričakujemo zanesljivo, da se določila §§ 31. do 41. — preden se potrdi in objavi novi zakon — vtesnijo v meje, odločene po temeljnem občinskem zakonu in da se v tem oziru korenito spremeni načrt zakona.

Deželni odbor naj bode glede imenovanja tajnikov, odločevanja njihovih plač, odstavljanja in suspendovanja razsojal v spornih slučajih (zadnji odstavek čl. XXIV. temelj. obč. zakona), a nikakor ne sam odločal, imenoval, odstavjal in celo imel disciplinarno oblast nad tajniki v svojih rokah. Proti tej nameri se zavarujemo z vso odločnostjo, ker jo smatramo za poniževalno in vrh tega v službenem, gospodarskem in narodnem oziru za škodljivo in nevarno.

Slednjič izražamo željo, da se istočasno z občinskim zakonom predloži in v razpravo vzame zelo potreben nov občinski volilnik, sestavljen na podlagi dosedanjih izkušenj, tozadevnih razsodb c. kr. upravnega sodišča in z ozirom na dejanske razmere in potrebe sedanjega časa in da se novi občinski red in volilnik kot celota, kakor sta sedaj istočasno potrjena in objavita.“

krone, del sv. sulice in nekaj drugih ostankov.

Važno je v Paray-ju tudi svetišče „Hieron“, t. j. evharistični muzej. Tu so razne slike, ki se nanašajo na presv. Sakrament. Vseh je 2000 slik, 500 tabel in 5000 knjig. Med slikami so n. pr. večerja v Emavsu od Tiepola, obhajilo sv. Hijeironima, Kristus obhaja mučenike, čudežna izvolitev sv. Ambroža, sv. Klara, sv. Tomaž Akvinski, obsodba Berengarja, angeli obhajajo sv. Norberta, angeli časte presv. Reš. Telo, zamaknjenje sv. Paskala, sv. maša v Bolseni (sv. kri iz keliha je pordečila telesnik), obhajilo Device Marije, obhajilo sv. Bonaventura, kojemu je angel prinesel sv. hostijo, obhajilo sv. Alojzija itd. Čudeži: mučeništvo sv. Evdokije, čudež v poznanskem (judje prebadajo sv. hostijo, a ko začne krvaveti, se prestrašijo in zbeže; voli kleče pred sv. hostijo. L. 1399), najdenje ukradenih sv. hostij, čudež v Albarayi (ribe prinese v vodo padle sv. hostije), čudež v Carigradu, Rvetingenu, Kartagi, premagani satan zbeži, obhajilo sv. Julijane, sv. Sakrament v cvetki najden itd. itd. Št. 77: „7 čednosti“ od Domenichina bi bila lahko bolj čedna. — Sploh je zelo vredno

Pri ti priliki so prišle v razgovor sedanje žalostne razmere v c. kr. kmetijskem društvu v Gorici in sklenilo se je soglasno, da se ima poslati društvenemu predsedništvu in obenem tudi c. kr. namestništvu v Trstu naslednja izjava:

„V smislu zadnjega odstavka § 11. društvenih pravil imajo davčne občine, zadruge, društva in sploh vse moralne skupine, ki so se sprejele kot redni člani v društveno zvezo, pravico udeleževati se društvenih zborov z odločevalnim glasom. Po § 19. društvenih pravil pa ima vsaki kmetijski oddelek, kateri šteje 15 članov, pravico izbirati si svojega zastopnika in vsakih nadaljnjih 15 članov še po jednega. Ta pravica se je pripoznala do najnovejše dobe vsem tistim oddelkom, katerih člani so med drugim tudi občine in vsled tega je imel n. pr. cerkljanski okraj ves čas neovirano po dva zastopnika v osrednjem odboru.

V zadnji seji centralnega odbora dne 16. t. m. pa je italijanska večina svojevoljno in z očitnim prelomom pravil sklenila, da se katastralne občine ne smejo deležiti volitve svojih zastopnikov in se ne smejo vpoštevati pri teh volitvah kot pravi člani, četudi plačujejo redno članarino, določeno za prave ude in četudi so se kot taki v društvo sprejele. Vsled tega je izključila ta večina iz osrednjega odbora zakonito izvoljene slovenske zastopnike, gospode Ant. Jakončiča, Ant. Klandiča in Ant. Strekelja, in sicer je smatralo predsedništvo tega društva prva dva gospoda že pred omenjeno sejo kot izobčena, zato jih ni niti k seji povabilo. Omeniti je še, da si je izbralo predsedništvo samo, kedo izmed zastopnikov ajdovskega okraja naj ostane v odboru in kedo naj se izobči.

To pa ni prvi svojevoljen in protizakonit sklep, s katerim so se žalili slovenski člani kmetijskega društva ter se je na ta način delala očitna krivica slovenski strani dožele! Med tem, ko se je predsedništvo požurilo, da izobči iz osrednjega odbora nekatere slovenske člane,

ogledati si to zbirko. — Tu je tudi votlina iz Charollskih gor, ki kaže živalske daritve Keltov. Kako nasprotje!

V svetišču Srca Jezusovega sva bila pri blagoslovu. Tu je pač prava pobožnost doma! Novo nama je bilo, da so bile združene tu pesmi in molitve v čast sv. Sakramentu, Devici Mariji, litanije Srca Jezusovega v čast Devici Mariji in v čast sv. R. Telesu. Tudi francosko izgovarjanje: sekula, suplementum je čudno našim ušesom. V bližnjem hotelu je bil zopet „table d'ôte“; celo se zvonom kličejo k njemu, kakor v kakem zavodu. Ko sva rekla, da sva Avstrijca, dela je dotična: „Aha, že vem — poznam grofico Pallavicini!“ — Zdaj veva: če ne bodo Francozi vedeli, kaj sva in odkod, porečeva: Avstrijska Slovana (Rusa), od kod je grofica Pallavicini!

„Pa še kaj pridite, pa prijatelje pripeljite seboj,“ deli so v hotelu. „Drago nam bo, drago.“ — Tu je tudi prodajalnica raznih spominkov in zaloga knjig, tihočih se presv. Srca Kristusovega.

Ker nama je ugajalo, sva ostala tu več časa, nego sva mislila prvotno, in zadovoljna sva se napotila naprej, oziroma nazaj proti domu. (Dalje pride.)

LISTEK.

Spomini s pota.

(Dalje.)

Ta cerkev je bila zročeta l. 1330 kot samostanska cerkev Benediktincev, dokončana pa l. 1220 do 1240. L. 973 je ustanovil tu priorat Lambert grof Charlonski s pomočjo sv. Mayeula, IV. opata v Clugnyju. Pozneje je postala župnijska cerkev in papež Pij IX. jo je povzdignil med manjše bazilike. Posvetil jo je 2. junija 1875 antunski škof.

Ta cerkev je biser glede na cerkveno umetnost. Cerkev je zidana v podobi latinskega križa in je 63 metrov dolga in 22 metrov široka, povprečna ladija pa meri 40 metrov. Stavbenik je hotel očitno napraviti simbol skrivnosti sv. Trojice. Zato je zastopano tu število tri: tri so ladije, vsaka ladija ima tri predele, vsak predel 3 slepa in tri odprta okna. V krasni absidi so tri kapele, v vsaki tri okna. V ladiji so na vsaki strani tri veliki štirivoglati stebri, obdani od drugih vdolbenih stebričev. V cerkvi je več kapel in oltarjev, so lepi kipi in slike. Glavni oltar je srca Jezusovega, v isti namen je postavljen tudi

en stranski oltar. Na oltarju Device Marije so bili izpostavljeni ostanki sv. Ane, ker je bil „prav praznik te svetnice. Na oltarju blažene Margarite je letnica 17. oktobra 1690 in 1890 z daljšim napisom — v znamenje, da so praznovali tega leta 200-letnico smrti te blažene device. Drugi oltarji so: Benedikta Labreja, Marije Magdalene, sv. Jožefa, sv. Blaža in sv. Huguesa iz samostana Cluny.

Za to cerkvijo se razteza park sv. Srca na severo zahodno stran proti kraju prikazanja. Med drugim služi tudi za urejevanje in razvijanje procesij. V njem je križev pot z masivnimi kipi, dva kipa Jezusovega prikazanja v gaju, na sredi v lopi pa oltar Srca Jezusovega, ki so ga ravno popravljali. Dobila sva v spomin tudi kosček lesa iz vrta obiskovanja.

V samostanu Jezuitov je grob patra Colombiera, spovednika blažene Margarite, ki bode po vsej verjetnosti tudi prištet med svetnike. V bolnišnici je lesen oltar patra Colombiera, njegovo lastno ročno pismo in slika; isto tako pismo sv. Franciška Salezija, knjiga blažene Margarite. Tu je tudi del Kristusovega križa, kos sv. gobe, trnjeve

opustilo je n. pr. v tolminskem okraju, kjer je nad 50 pravih članov, že dve leti zaporedoma volitev, in vsi ti člani, katerim pritečejo 3 zastopniki, nimajo še nad dve leti niti enega. Velika krivica se nam tudi godi s tem, da noče sprejeti ital. večina v osrednjem odboru že pred letom za pristop v društvo prijavljenih slovenskih članov, ki so samouznorni posestniki, veleposestniki in kmetijska društva; vsprejelo pa se je med prave člane nekatere italijanske osebe in italijanska društva (n. pr. „Lega Nazionale“, „Società politica Unione“, „Società Ginastica“ itd.), ki nimajo s kmetijstvom popolnoma nobene dotike. Spominjamo tudi na krivice, katere so se nam godile pri volitvi članov v osrednji odbor goriški lanskega in letošnjega leta, potem na krivice, ki se nam godijo na občini zborih (vabilo za zadnji občni zbor so prejeli nekateri naši člani komaj tri dni pred zborom, torej prepozno, da bi zamogli dotičniki staviti v po pravilih določenem roku svoje predloge) itd. Posebno pa povdarjamo še, da ne dobiva slovenska stran dežele, odkar je sedanje predsedništvo na krmilu, od društva nobene koristi, in še one podpore, katere daje vlada izrecno za našo stran, uporablja predsedništvo svojevoljno za Furlanijo. Kot dokaz temu naj navedemo samo to, da se izdajata z državno podporo dva italijanska strokovna lista, slovenski pa noben, omenimo naj tudi, da se velike državne podpore za nakup plemenskih bikov ne uporabljajo, ker bi se imele nakupiti živali za naše pokrajine. Predsedništvo uganja sploh tako, kakor bi ne bilo slovenskega dela dežele in kakor bi društvo obstajalo samo za Furlanijo.

Zato izjavljamo danes na zaupnem shodu zbrani župani, da je izgubilo naše ljudstvo vse zaupanje v c. kr. kmetijsko društvo v Gorici, in da ne smatramo več tega društva za zastopnika kmetijskih interesov tukajšnjega okraja ter prosimo c. kr. vlado, naj vse državne prispevke in podpore, ki se odločijo za kmetijske namene našega okraja, podeljuje do druge odredbe — po svojih organih.

Politični pregled.

Sklicanje državnega zbora. — Dunajski listi poročajo, da bode sklican državni zbor na dan 26. t. m.

Naš notranji politični položaj. — Ni še nič jasnega, kaj in kako. Ministrski predsednik Gautsch se vedno nadaljuje pogovore z voditelji raznih strank. V nedeljo popoldne bila sta pri njem italijanska poslanca Malfatti in dr. Rizzi. Kakor poročajo italijanski listi, sta ta dva poslanca izjavila Gautschu, da Italijani na nikak način ne odstopijo od svoje zahteve, da se ustanovi italijansko vseučilišče v Trstu in ne drugod. Tako tudi v Tridentu ne, o čemer so začeli zadnje dni pisati dunajski nemški in poluradni listi. Vsi taki pogovori pa niso za sedaj nič drugega nego le zgolj informacije. Ker pa bode Gautsch še delj časa potreboval za take informacije, pravijo listi, da bode državni zbor sklican šele proti koncu t. m. k zasedanju.

Italijansko vseučiliško vprašanje. — Dr. Kathrein in baron Gautsch sta se razgovarjala o italijanskem vseučiliškem vprašanju. Dr. Kathrein je ministra pregovarjal, naj pospeši rešitev italijanskega vseučiliškega vprašanja, da poslance razmere na Tirolskem in zlasti v Inostromu zopet normalne. Dr. Kathrein je svoj čas vedno zagovarjal misel, naj se italijansko vseučilišče ustanovi v Trstu, a prepričal se je, da so za uresničenje tega načrta nepremagljive težkoče. Splošno mnenje je, da se bo v zbornici predlagalo, naj se italijansko vseučilišče ustanovi v Tridentu.

Zastopniki katoliških društev pri ministru Gautschu. — V torek so bili zastopniki katoliških društev pri ministrskem predsedniku baronu Gautschu, kateremu so se posebno pritožili radi napada „All. Tagblatu“ na zakramente. Gautsch je obljubil, da bo zadevo preiskoval. Deputacija je nato šla k voditelju pravosodnega ministerstva.

Na Ogrskem so se začele stvari jako čudno sukati. Pozdeva se namreč, kakor da bi bili vsi prepripi med takozvano vladno stranko in med opozicijskimi strankami le navidezni ter da jadrajo vse stranke na Ogrskem prav

za prav proti jednemu in istemu cilju. Ta cilj pa je: Popolna neodvisnost Ogrske. Opozicijske stranke vržejo se namreč v volilno borbo pod geslom: Proč z nagodbo iz leta 1867! Ta nagodba določa namreč skupnost armade, skupnost diplomacije in carinarsko zvezo. Opozicijske stranke na Ogrskem pa so napovedale boj proti vsem tem točkam in nočejo vedeti za nič drugega nego le za personalno unijo, to je, da Avstrija in Ogrska ne smeti imeti med seboj nič skupnega razun vladarja. Dozdaj so se borile za ta program le najradikalnejše opozicijske stranke pod Kosuthovim vodstvom. Zdaj je pa pristopila tem strankam tudi takozvana narodna stranka pod vodstvom grofa Aponyja, o katerem se govori, da ni izključeno, da ne bi postal on bodoči mož položaja na Ogrskem, posebno zaradi tega ne, ker je javna tajnost, da je personalna unija ravno tako ideal liberalne stranke kakor opozicijskih strank.

Rusko-japonska vojska.

Iz Tokija je došlo deset transportnih parnikov v Port Artur, da prepeljejo bolne in ranjene v Simonoseki. Več ruskih ladij, ki so bile v portarturski luki pogreznjene, je po mnenju japonskih inženirjev še za rabo. Koncem meseca januarja se prične z dviganjem potopljenih ladij in uničevalk torpedov.

„Reuterjev biro“ poroča iz glavnega stana generala Nogija od 5. t. m.: V Port Arturju je drugi dan po predaji pričelo na dveh straneh gorati. General Steselj se je radi tega v japonskem glavnem taboru opravičil ter je izjavil, da dobrovoljci, ki so po odhodu garnizije ostali v mestu, ne zadostujejo za vzdrževanje varnosti; prosil je nadalje, naj bi japonske čete takoj prišle v mesto.

„Reuterjev biro“ poroča iz Tokija od 8. t. m.: Japonci namerjajo napraviti v Port Arturju veliko postajo za brodovje. Po odhodu ruskih ujetnikov ostane v Port Arturju le malo garnizije. Brodovje pridno zasleduje mine, vendar bo plovba še dlje časa nevarna. Dohod je odprl le za vladne ladje. Dajni odprejo v kratkem nevtralni trgovini.

Brzjavke iz Petrograda poročajo, da vlada tamkaj velika nevolja proti najvišim vojaškim krogom. Njim se pripisuje krivda na porazih pri Vafankovu in ob Šaho ter glede padca Port Arturja. Kuropatkin in Dragomirov so pravočasno zahtevali, naj se izprazni Port Artur, toda petrogradski vojni krogi so hoteli, naj se trdnjava na vsak način tako dolgo drži. Vzlic temu ne more biti sedaj govora o miru. Sedaj se treba bojevati do zmage.

Med 28. januarjem in 2. februarjem zapuste pristanišče v Libavi nastopne ladje, da se združijo z admiralom Roždestvenskim: oklopnjača „Imperator Nikolaj I.“, Obrežna oklopnjača „General-Admiral Apraksin“, „Admiral Senjavin“, „Admiral Ušakov“ in oklopni križar „Vladimir Monomah“.

Vojaški kritik lista „National-Zeitung“ sodi, da je sedaj samo 25.000 mož na razpolago, da ojačijo maršala Ojama, ki bo z istimi vred in z drugimi četami imel pučetkom februarja 350.000 mož. Ali, kakor zatrjuje ta kritik, to število bo težko zadostovalo, da se bo zamoglo braniti proti nameravani ruski ofenzivi.

Iz Petrograda javljajo, da je car določil 500 milijonov rubljev za gradnjo novega brodovja. Naročilo se je že več vojnihi ladij v Nemčiji, na Francoskem in v Italiji. Admiral je določil 400 milijonov rubljev za gradnjo ladij v dobi od 1906 do 1907.

Glasom poročil iz Petrograda se ne potrjuje govorica, da se hoče Kuropatkin umakniti do Tienlinga. Marveč ima Kuropatkin trden namen, da drži Mukden pod vsako ceno. Proti zvršetku zime se pričakuje, da prične Kuropatkin ofenzivo.

„Reuterjev biro“ poroča iz glavnega stana generala Nogija od 6. t. m.: V dolgih vrstah so najzadnji oddelki port-

arturske posadke, 5000 mož, prišli iz šotorskega pri Golobjem zalivu na postajo v Čalingsu, ter se odpeljali po železnici v Daljni. Iz te luke jih japonski transportni parniki odpeljejo na Japonsko.

Cesar Viljem je podelil generaloma Steselju in Nogiju v priznanje njune junaske hrabrosti povodim obleganja Port Arturja, red „Pour les merites“ ter je istočasno naprosil carja Nikolaja in Mikada za dovoljenje, da smeta omenjena generala vsprejeti red.

Dopisi.

Iz hribov. — Do sedaj se naše hribovsko ljudstvo ni toliko zmenilo za politične stvari. Odkar je pa prišel v razgovor novi občinski red, završalo je po vsakem dobro mislečem človeku. Sedaj pridite vi, inteligentni gospodje, pa boste slišali, kako sodbo imajo o vas vaši volilci. Sklenilo se je že veliko postav v prid in škodo našega kmeta, a za nobeno se ni toliko zanimal, kot za to. Pa zakaj bi se tudi ne? Ko bodo nastavljeni novi občinski tajniki, potem blagor ti, hribovski kmet; nastopili bodo časi, ko bo neprestano pel boben in se prodajala tvoja posestva. V znoju se sedaj revež trudil od zore do mraka bodi si po letu ali po zimi, da si pridobi toliko, da plačaš že itak tako zelo narasle davke, in redki so, o katerih bi se moralo reči, da so nezadolženi.

ln sedaj pride še to. Kej ne, kako bo lepo, ko boš prišel pred novega gospoda tajnika s klobukom pod pazduho, ter čakal, kedaj se mu poljubi te zaslišati. Pa naj bo, tega si že itak navajen. Naprej!

Dozdaj se je naš kmet lepo strinjal s svojim dušnim pastirjem, novi gospod bo zasejal pa omiko med kmeti! Blagor ti kmet! Pogledj, kako lepo bodočnost imaš pred očmi. Se boš kopal truje in robidje, da boš dobil iz sveta živave vinarje, da boš plačeval novega — šribarja.

Hribovec.

Iz Šebrelj. — Že skoro nekam pozno, a vendar upamo še pravočasno se moramo tudi mi Šebreljci spomniti novega občinskega reda. Volitve starešin in župana bomo kmalu imeli. Res, da nimamo dohtarjev in juristov, katere bi volili za župana, a imamo pa vendar še pametnih in dobrih mož dovolj, ki bi skrbeli za našo občino. A kaj nam ponnja novi občinski red? Če pride ta k nam, potem je neumnost voliti župana, neumnost voliti starešine, mar si izvolimo ali pa predlagamo hitro tajnika, določimo mu 2000 kron letnih in njega poprosimo, naj gleda in skrbi, da ne bo prehitro umrl, da tudi ne bo imel družine, ker potem nam napravi še novih stroškov. Obljubili mu pa bomo, da bo zato župan, če izvolimo katerega, njegov hlapec in mi vsi njegovi davkoplačevalci. Ali pa pustimo naš komun in se pridružimo tolminskemu županstvu! Novi občinski red hoče biti le nova občinska nadloga, proč z njo! Več občinarijev.

Iz Pliskovce. — Velika in draga prašičja glava in konec liberalnega županstva. Tako bi se lahko glasil naslov tega dopisa. Kaj pa je to, prašičja glava, bodele vprašali. Takoj vam povem. Ta prašičja glava stala bode s posledicami več kot 1000 kron. Res draga, kaj ne. Stvar pa je tale: Naše občinsko staroštinstvo napravilo je pogodbo glede lova z lovsko družbo Glasing in dr. Ker so se nekateri starešine pretrdo držali, sklicanih je bilo v ta namen več starešin-stvenih sej. In čujte. Kar ni bilo mogoče narediti v občinski pisarni, napravilo se je v krčmi pri neizogibnem Petelinu Seveda, v krčmi so bili možaki precej bolj mehki. Je že tako, brez „likofa“ ne gre pa ne gre; a pri nas sta bila kar dva, bolj glavna — da se tako izrazim. Mislili so si: sedaj ali pa nikoli. Kajti s koncem leta preteče tudi doba sedanjega županovanja. Pri drugem „likofu“ prišla je na mizo torej zgoraj omenjena imenitna prašičja glava. Dasi so naši možakarji pili in cukali prašičjo glavo na račun lovske družbe, torej ne na račun občine, to ostalim občinarijem vendar le ni bilo ljubo. Zaradi tega so pa nekateri mladeniči in tudi možje priredili neko malo demonstracijo, pri kateri je bilo razbitih nekaj steklenic in kozarcev ter tudi par starašin (Lokovlin Štok) opraskanih. Za ta čin so bili demonstrantje kaznovani in sicer trinajst njih. Koj drugi dan

t. j. 9. decembra m. l. so jih orožniki vkleknjene odvedli v zapor. Dobili so kazni vsak od 3—7 dni zapore, vsi skupaj 65 dni. Bili so žrtve sedanjega liberalnega županovanja. Torej samo na to stran bila je prašičja glava še precej draga. Hudomušneži pravijo, da bi se sedanjemu županu pristojala prašičja glava kot grb za spomin slavne dobe njegovega županovanja. Drugi del njegovega dopisa je: Konec sedanjega županovanja, kajti občinske volitve so že razpisane in vršile se bodo že drugi teden. Dragi rojaki! Ali naj pustimo, da volitve izpadejo tako, kakor so izpadle pred tremi leti?! — Dal Vsemogočni, da ne. Miru, reda in resnega dela potrebujemo po dolgih treh letih, polnih homatij in prepira, sadu liberalizma. Volitve, stopite na noge, združite se pod geslom: Vse za vero, dom, cesarja! Poslušajte glas svoje vesti, saj nas je izkušnja dovolj izmodrila. Kožinšča ne, ne Gaserja, ne trgovca in krčmarja ne. Saj ne manjka drugih mož, ki so pripravljeni delovati za blagor občine. Delajmo na to, da se zopet povrne mir v našo občino, v kar pomozi Bog!

Miro ljub.

Aleksandrija, 4. jan. 1905. — Prvo iz našega društva „kršč. zveza Slovevk“ smo pokopali 29. dec. 1904 nepozabno Jožefo Čopič iz Lokvice. V torek je bila še pri spovedi in sv. obhajilu v samostaniki cerkvi v Ramljah in v sredo zvečer je umrla vsled ujeda v protestantovski bolnici v Aleksandriji. Pokojna je služila najprej v Gorici, potem v Port Saidu in nazadnje več let v Ramljah. Vseskozi poštena in zelo pobožna hodila je vsak teden k spovedi in bila je vedno vesela; spoštovali so jo oni, ki so jo poznali, posebno je pa imela velik ugled pri tovarišicah. Marsikatero zašlo je pridobila za čednostno življenje in mnoge je obvarovala padca s svojo ljubeznjivo zgovornostjo. Lep pogreb je pričal kako zelo so jo ljubile tovarišice. Poleg mnogo društvence je prišlo k pogrebu tudi obilo drugih Slovevk in nekaj Slovencev. Dve društvenci ste nesli krasten venec. Na pokopališču sem jo priporočil vsem navzočim v posnemo in molitev. Uživaj, prva naša društvénica, zdaj v pravi domovini večni mir! — Na Božič ob 3. popoldne je umrla previdena s sv. zakramenti Marija Gregorič por. Marianeč iz Prvačine. Včeraj zvečer tudi previdena s sv. zakramenti je umrla 17 letna pridna Marija Černe iz Prvačine. Sveti jima večna luč! P. Benigen.

Novice.

Občni zbor „Slov. katoliškega delavskega društva“ v Gorici bo, kakor smo že zadnjič naznanili, v nedeljo dne 15. t. m. ob 4. uri popoldne v prostorih g. Gorjanca na Kornju. Med drugimi bodo govorili č. g. Andrej Pavlica o vladnem načrtu glede bolniškega zavarovanja in glede zavarovanja za onemoglost in starost, g. dr. Dermastia o avstrijskem zakonodajstvu z ozirom na delavstvo, g. dr. Brečelj pa o higijeni z ozirom na delavske družine.

Predmetje, ki se bodo obravnavali, so zelo važni. Pričakovati je prav obilne udeležbe.

Duhovske spremembe. — Preč. g. Janez Wester, kurat v Otaležu pri Cerknem je na lastno prošnjo vpokojen.

Premembe v učiteljstvu na Tolminskem. — G. Matija Kenda, dosedaj nadučitelj v Volčah je premeščen začasno kot učitelj-voditelj v Tolmin, kjer je vpokojen g. Sirca. V Volče pride začasno kot voditelj g. Peternel, ki je služboval dosedaj v Šebreljah na Cerkljanskem. Gdč. Jakli pride kot učiteljica v Kobarid.

Umrl je pri Nemcih na Trnovem 4. jan. župan Anton Winkler. Kakšen je bil mož, pokazal je pogreb: Križ je nosil g. župan Persič z asistentoma-podžupanoma, sledili so starešine, kolikor jih ni bilo v sorodstvu, katero sorodstvo — iz Čepovana, Lokovca, z Lokvij, iz daljnih Brd in celó iz Gradca — je šlo z ogromnim občinstvom za krsto pokojnikovo. Spremljala sta pogreb domači in lokvarski duhovnik; trnovski pevci pa so zapeli na mestu žalosti in ob grobu lepi slovenski žalostinki. Pogreb je torej pokazal, da je umrl mož, vreden zlatega križca s krono, ki so ga nesli pred krsto!

Za „Slovensko sirotišče“: P. n. gg. M. Č. 1 K, Marija Marinčič 60 v, J. B. 1 K, Andrej Pičulin 60 v, J. K. 1 K, „Slovenska Beseda“ 1 K 10 v.

Bl. gospa K. Leske je nabrala v Gorici še 50 K. Č. g. krat Josip Ferfolja nam je poslal 22 K 25 v, kar se je po njegovem prizadevanju nabralo mej ljudstvom na Vrhu.

Bog plati!

Dar. — Uprava „Primorskega L'ista“ je prejela za „Šolski Dom“ 1 K 10 v, katere je daroval družba „Slovenska Beseda“.

Za „Alojzijeve“: Preč. g. Jan. Ev. Kolavčič, župnik solkanski, nabral koncem l. 1904 v Solkanu: 58 kg turšice, 40 kg ječmena, 82 kg ajde, 6 kg fižola, 228 kg krompirja in v denarju 159 K 74 v, izmed katerih so podarili preč. g. Jan. Ev. Kolavčič 20 K, preč. g. Pet. Sorli 7 K 20 v, visokor. g. c. kr. polkovnik Iv. Krst. pl. Grimmer 10 K, blag. g. Odon Lenassi 10 K, solkanski občinarji 112 K 54 v; preč. g. Iv. Leben 10 K, preč. g. Alf. Poljšak 10 K, blagr. g. Jernej Kopač 10 K.

Bog plati blagim dobrotnikom in vzbudi mnogo posnemalec!

Za pogorelece v Čepovanu na novo došlo: Neimenovani dobrotnik v Lokavcu 20 K; Jožef Cigoj, župnik v Ajdovščini 10 K; Janez Vuga, vikar v Kozani 25 K; Ivan Mozetig, vikar v Crauglic 6 K; Jožef Ušaj, kurat Banjšice 10 K; župni urad v Tinjanu pri Kopru 12 K; župni vikarijat v Borjani 36 K; Ivan Pipan, župnik pri sv. Antonu v Kopru 11 K; vikarijat Pliskovca 12 K; župni urad v Zgonici 17 K; Jernej Kopač, svečar v Gorici 10 K; Andrej Gergolet, župnik v Sv. Lovrencu 30 K; Franc Franke, vikar v Oseku 15 K 90 v; farni urad v Biljani 30 K 69 v.

Vsem darovalcem naj najpriarčnejša hvala.

A. Podgornik, J. Rejec,
župan. župnik.

Novi odbor „Goriške Čitalnice“. — Na občnem zboru „Goriške Čitalnice“, ki je bil v četrtek zvečer, so bili izvoljeni sledeči gg. in sicer: za predsednika vpok. prof. Čebular, za denarničarja Sv. Premrov, za odbornike pa: sod. svet. Rutar, sod. tajnik Fon, dr. Pikl, dr. Breclj, E. Širca, dr. Dermastia. Kot namestniki so bili izvoljeni gg. Mercina, Blažon in Komac. Dosedanji predsednik gosp. prof. Šantel je pred in med obnim zborom odločno izjavil, da noče biti več voljen.

V premislek županom naše dežele. — Ali bi ne bilo dobro, da bi se podala deputacija naših županov c. k. kr. namestništvu v Trst gledé novega občinskega reda? Deputacija naj bi c. k. namestniku vse pojasnila in ga prosila pomoči. Potem bodo protesti naših občin imeli več vspeha.

Proti novemu občinskemu redu. — Kakor se nam poroča, vršil se je v nedeljo popoldne v Kobaridu shod županov kobaridskega okraja, na katerem je bila soglasno sprejeta resolucija, s katero se protestira proti novemu občinskemu redu ter prošnja na vis. vlado, da dotičnega zakonskega načrta ne predloži v Najvišje potrjenje. Dotični zapisnik dobili smo prekasno. Priobčimo ga prihodnjic.

Protest proti novemu občinskemu redu poslala je po sklepu občnega zbora „Katoliška politična Čitalnica“ v Čepovanu.

Protest proti novemu občinskemu redu. — Iz Vrtojbe nam poročajo, da je tamošnje starešinstvo v svoji redni seji dne 7. t. m. sklenilo soglasno protest proti novemu občinskemu redu ter naložilo županstvu, da ga takoj odpošlje na pristojno mesto.

Z Vogerskega nam poročajo, da je vogersko starešinstvo dne 8. t. m. soglasno sklenilo poslati protest na visoko vlado, da bi se ne potrdila postava o novem občinskem redu.

Vojaške vesti. — Kakor smo zadnjič poročali, bode premeščen dragonski polk št. 5 najbrže že v pomladi na Goriško. Nekaj konjenikov bo baje nameščenih v Stračicah v poslopju, kjer je bil poprej mlin, drugi pa bodo namešчени v goriški okolici in najbrže v Sovodnjah-Škrljah. Tudi v Gradišču mudila se je te dni komisija, ki je iskala prostor za nastanjenje vojaštva. Govori se tudi, da pride v Tolmin jeden batalijon lovcev.

Ogenj v g. Kopačevi svečarni. — V noči od torka na sredo in sicer

ob 1.1/4 uri popolunoči začelo je greti v lopi gosp. Jern. Kopača, svečarja v Gerici, kjer je bil spravljen vosek, med in druge reči. Ogenj se je jako naglo razvil in plamen postal je v kratkem času prav velik. Prišli so pa hitro ognjegasci in vojak, katerim se je posrečilo kmalu ogenj omejiti ter ga pogasiti.

Detomor. — V torek popoldne okoli 9. ure in pol zagledal je g. Obrdank, izdelovalec soda-vode, ko je šel iz svojega vrta, nahajajočega se v ulici Torrente, na bližnje dvorišče Rajhove gostilne, na nekem leskinem grmu, ki raste pri zidu hiše v ulici Formica št. 5, višje truplo novorojenega otroka. Gosp. Obrdank je šel hitro na policijo ter ji naznanil, kar je videl. Policijski svetnik Contin z drugimi redarji pohitel je na lice mesta ter je objednem obvestil s telefonom tudi sodno oblast o tem, kar mu je bilo naznanjeno. Zategadel prišel je na lice mesta kmalu tudi preiskovalni sodnik dr. Snider. Vsi skupaj, ko so pustili pri najdenem truplu jednega redarja, podali so se na stanovanje družine Azarano, nahajajoče se v onem delu hiše v ulici Formica št. 5, ki mejaši z Rajhovim dvoriščem. In res, zapazili so že na stopnjicah, ki vodijo v omenjeno stanovanje sledi krvi. Na stanovanju so našli v neki temni sobici 23-letno Alojzijo Šinigoj iz Dornberga, sedečo na postelji ter vso zmedeno in pleplašeno. Iz začetka hotela je tajiti, a konečno je priznala, da je truplo novorojenega otroka njeno; trdila pa je, da je prišlo mrtvo na svet. Poslali so po voz, v katerem so aretirano Šuligoj odpeljali v žensko bolnišnico. Kasneje sta bila poklicana na lice mesta zdravnik dr. Pitamitz in dr. Zenkovich, da sta ogledala truplo. V tem so odpeljali truplo na pokopališče in tje se je podala tudi cela sodna komisija, kjer se je vršila potem sekcija. Zdravnika sta konstatirala, da je prišlo dete, ki je bilo ženskega spola, živo na svet, ter da je bilo zadavljeno s pomočjo vrvice, katero so našli na vratu. Ko so preiskali sobo, v kateri je stanovala Šinigoj, ki je poprej služila, a je bila sedaj že delj časa brez službe, našli so tudi pisma nekega Ivana M., ki dela pri bohinjski železnici v Ribembergu, in iz katerih so spoznali, da je bil M. njen ljubimec.

Najdena srebrna ura. — Na dan semnja sv. Andreja dne 5. decembra m. l. je našla neka oseba v Gorici na Travniku žensko srebrno uro. Kdor bi jo bil izgubil, oglašaj naj se v našem uredništvu.

Gozdni požar. — V Ribembergu in sicer pri Grižniku nastal je ogenj v tamošnjem nasadu borovcev. Ta nasad star je kakih 15 let. Ogenj uničil je mnogo borovcev ter napravil še precej škode. Kako je ogenj nastal, ni znano.

Požar. — V selu Zamedveje na Kanalskem nastal je v hiši posestnika Markiča Josipa ogenj, ki je do tal pogorela. Škoda se ceni na 2400 K.

Bralno in pevsko društvo „Školj“ v Šmarjah bo imelo v nedeljo dne 15. t. m. svoj letni redni občni zbor v svojih prostorih. Dnevni red po pravilih. K obilni udeležbi vabi odbor.

Bolezen v Gorici. — V 5 dneh je umrlo v župniji stolne cerkve v Gorici 21 oseb. Mraz, ki je nastopil z novim letom, je imel v mestu prav hude posledice.

Cene govejega mesa v Gradu. — Vseled sklepa občinskega sveta ne sme biti v mesecu januarju meso dražje kakor: volovsko 1. vrste 1 K 32 vin., 2. vrste 1 K 28 vin. in 3. vrste 1 K 8 vin. za kg.; kravje, bikovo in mlade govede meso pa se ne sme dražje prodajati kakor: 1. vrste 1 K 28 vin., 2. vrste 1 K 24 vin. in 3. vrste 1 K 4 vin.

Kaj pa v Gorici? V Gorici dobimo mestno mesnico. Pa kedaj? To se bo zgodilo tedaj, ko se bodo mestni očetje bolj brigali za mestno prebivalstvo, nego pa za posamezne mesarje. Kako je naš magistrat v skrbeh za tukajšnje mesarje, to dokazuje neki njegov razglas, katerega je povzročilo dejstvo, da naroča vseled neznosne draginje mesa mnogo goriških družin meso v Galiciji, katero jih stane z vsemi poštnimi stroški vred največ K 1.12 kg., pa je poleg tega mnogo boljše, nego je meso, katero dobivamo od goriških mesarjev po K 1.52 vin. do 2 K.

V omenjenem razglasu svari mestni magistrat dotične družine pred nevarnostjo, da je iz Galicije naročeno meso lahko nezdravo, češ, da ni znano, je-li se dotična goveda v Galiciji pred ubijanjem zdravniško preiskujejo ali ne. Nam se zdi, da je povzročila ta razglas prevelika skrb

naših mestnih očetov za goriške mesarje, nikakor pa ne skrb za zdravje dotičnih družin, ki naročajo meso iz Galicije.

Draga brca. — 21-letni Peter Turk iz Gabrij pri Ajdovščini dal je Francetu Peganu od ravno tam tako močno breco, da jo je ajdovski zdravnik spoznal kot težko telesno poškodbo in je bil Turk vsled tega tožen zaradi zločina težke telesne poškodbe. Ker so pa goriški zdravniki bili nasprotnega mnenja ter izjavili, da je dana brca povzročila le lahko telesno poškodbo, obsodilo je sodišče Turka le radi prestopka lahke telesne poškodbe ter mu priznalo jeden mesec zapora.

Stavka v Nabrežini. — Stavka kamnarjev traja že 6 tednov, ker se nočeje delodajalci ukloniti zahtevam delavcev, kakor tudi delavci ne zahtevam delodajalcev. Kakor pravijo, obstoji med delodajalci in med delavci le še jedna sama sporna točka. Delavci zahtevajo namreč od delodajalcev, da ne smejo vzeti nobenega delavca v delo, ki ni član socijalno demokratične organizacije. Delodajalci pa se ti zahtevi nočejo udati in pravijo, da jim mora biti na prosto dano, da smejo vzeti na delo tudi take delavce, ki niso člani socijalno-demokratske organizacije, češ, da zahteva stavkujočih odločno bi je v obraz svobodomiselnim načelom. Ako je to res, potem so ti naši socijalni demokratje v resnici pravcati teroristi. Res lepi taki ljudje, ki povsod in vedno kriče proti terorizmu vlad oblastnj in stanov, ki bi pa sami bili radi najhujši teroristi.

Prenehali so z delom na novi železnični progi pri Hrušici. Zemlja je zmznila pol metra globoko. Silne težave torej ovirajo kopanje in odvažanje materijala. Na stotine delavcev je odšlo domu. Za pljučnico jih je zbolelo že več. Spomladi bo treba hiteti, da bo vse delo dovršeno do jeseni.

Prišel je sam nazaj. — Kakor smo svoječasno poročali, ubežal je iz vojaške bolnišnice, kjer se je nahajal kot umobolen v opazovanju, narednik Henrik Rozman, ki je okraдел blagajno pešpolka št. 87 v Pulju za 2400 K. Rozman pobegnil je z onim četovodjo Bernhardtom od tukajšnjega pešpolka, ki je tako nesramno ravnal z delavko Meotti na Soškem mostu v Stračicah, da je reva čez par dni potem umrla.

Rozman in Bernhardt prišla sta skupaj do Milana, tam pa sta se drug drugega pustila. Rozman podal se je iz Milana v Švico, odkoder je prišel peš in živeč od milodarov v Nantes na Francozko. Tu je dobil neko službo in si toliko prihranil, da je zadostovalo za potne stroške do Trsta, kjer se je sam oglašil pri vojaški oblasti, da dostane kazen, katero mu bode ta naložila.

Ponarejene krone krožijo po Istri. V Poreču jih je dobil več tudi poštni urad.

Sneg v Nov-Yorku. — Zadnje dni spadalo je v Nov-Yorku toliko snega, da so ga morali celi teden kidati in se je s kidanjem bavilo 18600 delavcev s 5000 vozovi.

Svinja umorila 18 mesečno deklico. — V vasi Sansi v Italiji je pustila mati 18 mesečno deklico v zibelki samo pri hlevu, ko je šla po vodo. V tem hipu prišla je k deklici svinja, ji odgrizla desno lice in levo roko, tako da je deklica v mulo trenutkih umrla.

Kuhar angleškega kralja je znamenita osebnost, ki ima 40.000 K na leto, torej toliko ko admiral angleške mornarice. Ta knez med kuharji je star 40 let ter doma iz južne Francije. On ne stanuje v kraljevem gradu, ampak ima v bližini zasebno stanovanje. Prvega zajtrka kraljevega ne skuba on. Pripelje se s kočijo pred kraljevo palačo šele ob 11. uri. Tu dobi v prostorni kuhinji jedilni listek in potem pripravi vse potrebno. Ko je zajtrk gotov, se zopet odpelje ter pride v palačo ob šestih zvečer, da pripravi obed. Drugi del dneva mu je prost.

Deklico, šoli odraslo, razumno in marljivo, poštenih in potrebnih starišev z dežele, ako ume laško, sprejme kot vajenka v svojo trgovino G. Likar v Gorici.

Za kratek čas.

V zapuščini nekega starega organista našli so med starimi notami tudi sledečo pesem:

Organistova tožba.
Organistovo življenje,
Strahovito je trpljenje.
Orglja, poje uboga para,
Vendar zanj noben ne mara.

Pevci, pevke, orglje, meh,
Sitni so, da je že greh.
Vsak, kdor ima par ušes,
Miali si gotov, zares,

Da postavljen za sodnika,
Je čez tega mučenika.
Organist, uboga reva,
Tvoj meštir te vedno greva!

Tišlar, šoštar, žnidar, kmet,
Vsi meštirji so kot med,

Prot' meštirju organista,
Tega ubogega „trapista“.

Poslano.

Cenjeno uredništvo „Primorskega L'ista“ blagovoli priobčiti sledečo izjavo:

Pod vzglavjem „Boter brez velikonočne spovedi“ je objavila „Soča“ v prilogi št. 105 z dne 31. decembra 1904 članek, ki potrebuje popravka in pojasnila. V navedenem članku je res le 1. „da je kurat v Pevmi zavrnil pri nekem krstu botra, ker se ni mogel izkazati, da je opravil velikonočno spoved“. — 2. „da je bil Rožetov otrok krščen v Pevmi na sv. Štefana dan z istim botrom, katerega je bil prvič zavrnil“. Vse drugo je izmišljeno in neresnično. Ni res, da se je vsa ta reč sporočila nadškofskemu ordinarijatu. Res je, da podpisanelec ni dobil nikakega sporočila o pritožbi in da mu ni bilo naročeno krestiti Rožetovega otroka; ni res, da mu je bilo naročeno botra pustiti v miru z vpraševanjem, ali je bil pri velikonočni spovedi ali ne. Res je, da preč. kn. nadškof ordinarijat se s to zadevo ni prav nič pečal, ničesar ukrenil in ne naročil. Vseled tega ni res, da bi sedanji prevz. nadškof normo, ki jo je bil postavil pred par leti uzorni kardinal, kar na kratko zavrnil. Zlobna je trditev, da imajo sedaj tako malo respektov nadškof ordinarijatu do tako visokega in uzornega kardinala, da kar na kratko odbijejo njegovo odločbo ter se postavijo na popolnoma drugačno stališče. — Znana je velika pieteta, ko je kazal sedanji prevz. nadškof še kot prošt do pok. kardinala, in znano je, da še večjo pieteto goji v srci in kaže v besedi in v dejanji do visokega svojega prednika kot njegov naslednik. Drzovita je trditev, da je vrzel sedanji nadškof tisto „uzorno“ odločbo, ki ni za nobeno rabo v praksi, mej „staro šaro“. Spomin in slava uzornega kardinala bode večna mej katoliškimi Slovenci, ki so dobre volje. Da bi politična oblast kaj ukrenila gledé krsta, podpisanelec ni znano; res je le, da je prosil kurat velesl. c. k. glavarstvo, z ozirom na interkonfesionelen zakon z dne 25. maja 1868, naj ukrene potrebno, da bode mogoče otroka čim prej krestiti. A podpisanelec ni še dobil nikakega obvestila od strani velesl. c. k. glavarstva.

Ni res, da boter ni opravil nikake spovedi; marveč je res, da je boter opravil sv. spoved pri čestitih očetih Jezusove družbe v Gorici, ter donesol podpisancu listek opravljene spovedi na Božični dan popoldne, in vseled tega je bil sprejet za botra, drugi dan pa je bil otrok krščen. Za botrinstvo je sposoben le dober katoličan. Pred svetom „pošten“ človek ni vselej dober katoličan. Dober katoličan mora izpolnjevati zraven božjih zapovedi tudi prvo, drugo, tretjo, četrto in peto cerkveno zapoved; poslušati mora cerkev (to je papeža, svojega škofa in duhovnega pastirja). „Kedor cerkve ne poslušaj, bo di kot nevernik in očitni grešnik!“

Res je, da je R... uredništvo „Soče“ nafarbal (urednik sam se je tako izrazil), ni pa lepó, da urednik „Soče“ ni hotel popraviti te neresnice“, dasi je sam hvalevredno priznal, da je bil nafarban. Radi tega je bil podpisani primoran objaviti ta popravek v svojo obrambo in v pojasnilo občinstvu. A brez zamere . . . „Donantes invicem!“

V Pevmi, 4. januarja 1905.

Jaz. Nep. Kumar,
kurat.

*) Uredništvo „Soče“ je bilo opozorjeno na te neresnice dne 2. jan. t. l. in v „Soči“ št. 1. dne 4. januarja ni popravka. Dopisnik.

Loterijske številke.

7. januarja.

Trst 36 35 10 63 70
Linc 10 44 78 22 65

Sprejema
hranilne vloge
katere obrestuje po
4 1/2% polumesečno; ne-
vzdignene obrestipripi-
suje konec leta k glav-
nici. Rentni davek pla-
čuje posojilnica sama.

Posojila
uđom na osební kredit po
6% in na vknjízbo po 5 1/2%.

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga z omejeno zavezo,
Gorica, ulica Vetturini 9.

C. kr. poštnohranilnični konto N. 851.292.

Sprejema
nove člane
z glavnimi in opravi-
lnimi deloží. Glavni de-
leží po 200 K, opravični
po 2 K. Otvárja članom
tekoče računo, katere
obrestuje po dogovoru.

Uradne ure
vsak dan od 8. ure zjutraj
pa do 1. ure popoldne.



A. Krušič

trgovec in kroj. mojster
Gorica, Gius. Verdi 33

naznanja sl. občinstvu, da je
dobil ravnokar sveže anglež-
ko in avstrijsko blago, ka-
kor tudi svežihingotljenih
oblek in površnikov raznih
vrst v veliki izheri za bliža-
očo jesensko in zimsko se-
sono. — Priporoča se sl.
občinstvu v mestu in na
deželi, posebno č. duhovščí-
ni. — Izdelek lastnega blaga
jamčím.

Pošilja vsako blago poštnine prosto!

Teod. Slabanja

srebrar v Gorici, ulica Morelli 12.

Se priporoča v
izdelovanje cer-
kvene posode in
orodja iz zanes-
ljive kovine po
uzorcih ali last-
nem načrtu po
poljubnem slogu.



Stare posode
popravi in pre-
novi, poslati in
posrebi v og-
nju, poslati tu-
di stroškovne o-
sti vse po naj-
nižjih cenah.

Da si morejo tudi bolj revne cerkve na-
ročat cerkvenega kovinskega blaga ter staro orodje
popraviti in obnoviti, olajšuje jim to s tem
da jim je pripravljen napravljati blago katero,
katero se izplačuje na obroke. Preč. p. n. na-
ročevalec si obroke lahko sam določi.

Pošilja vsako blago poštnine prosto!

Saunig & Dekleva



ulica Municipio št. 1,
Gorica.

Velika tovarniška
zaloga šivalnih stro-
jev kakor za šivilje,
krojače, čevljarje, in
tudi za umetno veza-
nje (rekamiranje). V
zalogi se tudi naha-
jajo angleška dvoko-
lesa „Helical Pre-
mier“ in slamorezni
stroji, samokresi in
razne puške. Lastna
meh. popravilnica.
Glavno zastopstvo za
Primorsko: Centrifug
„Westfalia“.

And. Fajt,

pekovski mojster, Gorica,
tekalléce Fr. Josipa št. 2 (lastna
hláa), in podružnica št. 20.

Izvršuje naročila vsakovrstnega
peciva, tudi najfinejšega, kakor sa
nove maše in godove, kolače sa
birmance in poroke itd. Vsa nara-
čila izvršuje točno in natančno po
želji naročnikov. Ima in prodaja
različne moke, fina peciva, fina
vina in likerje po smerni ceni. Za
Veliko noč posebno goriško pinco
in potice itd.

Anton For.

klobučar in gostilničar v Semeniški
ulici, ima bogato zalogo raznovrstnih
klobukov in toči vsvoji krémi prist-
na domača vina ter postreže tudi
z jako ukusnimi jedili. Postrežba in
cene jako solidne.

Delavnica cerkvenih posod
in cerkvenega orodja

Fr. Leban,

Gorica,
Magistratna ulica šte. 8.

Priporoča preč. duhov-
ščini svojo delavnico cer-
kvenega orodja in cerkve-
nih posod, svečnikov itd.,
vsakovrstnih kovin v vsa-
kem slogu po najnižjih
cenah. Popravlja in pre-
navlja stare reči.
Blago se razpošilja franko.

odlikovana
svečarna na paro
Gorica - ulica Sv. Antona - Gorica

Priporoča preč. duhovščini, cerkvenim oskrb-
ništvom, p. n. slavnemu občinstvu sveče iz
pristnega čebelnega voska kg. à K 4.90. Za
pristnost jamčím z K 2000. Sveče za pogre-
be, za bož. drevesa, voščene zvitke in med najfinejše vrste po jako nizki ceni.

Obvestilo.

Uljudno naznanjam, da se nahaja
moja odvetniška pisarna od 1. januarja
1905 v prostorih

„Trgovskega Doma“

v I. nadstropju (vhod iz ulice Corso Giu-
seppe Verdi).

Dr. Drag. Treo,

odvetnik.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“

Dunajska cesta 19 — v Medjatovi hiši v pritličju — Dunajska cesta 19

vsprejema:

1. zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in
pridelkov proti požarni škodi;
 2. zavarovanja zvonov proti poškodbí in
 3. za nižjeavstrijsko deželno zavarovalnico na Dunaji:
- a) zavarovanje na doživetje in za smrt, jednostavna zavarovanja
za slučaj smrti, na doto in rento, ljudska zavarovanja z mesečnim
plačilom zavarovalnine po 50 vin., 1, 2, 3 in 4 K in daje po
neprisiljenih vlogah v oddelku „Rentna hranilnica“ deželne za-
varovalnice zelo praktično starostno in rentno preskrbo;
- b) zavarovanja proti vsakovrstnim nezgodam (telesnim poškodbam)
in nezgodam na potovanju po suhem in na vodi ter jamstvena
zavarovanja vsake vrste.

Zastopnik za pokneženo grofíjo goriško-gradíščansko je vodja „Centralne posojilnice“ v Gorici.

Rojaki Slovenci! Pristopajte k domači zavarovalnici!

Pojasnita daje in vsprejema ponudbe ravnateljstvo zava-
rovalnice ter postreže na željo tudi s preglednicami in ceniki.

Ta edina slovenska zavarovalnica sprejema zavarovanje
pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo
zavarovalnico.

V krajih, kjer še ni stalnih poverjenikov se proti
proviziji nastavljajo spoštovane osebe za ta zaupni posel.

Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovalcem
popolno varnost.

Svoji k svojim!